

REGULAMENTUL DELEGAT (UE) 2015/2205 AL COMISIEI**din 6 august 2015****de completare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare pentru obligația de compensare****(Text cu relevanță pentru SEE)**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2012 privind instrumentele financiare derivate extrabursiere, contrapărțile centrale și registrele centrale de tranzacții ⁽¹⁾, în special articolul 5 alineatul (2),

întrucât:

- (1) Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe (ESMA) a fost informată cu privire la clasele de instrumente financiare derivate extrabursiere pe rata dobânzii pe care anumite contrapărți centrale (CPC) au fost autorizate să le compenseze. Pentru fiecare dintre aceste clase, ESMA a evaluat criteriile care sunt esențiale pentru ca acestea să facă obiectul obligației de compensare, inclusiv nivelul de standardizare, volumul și lichiditatea, precum și disponibilitatea informațiilor privind prețurile. Urmărind obiectivul general de a reduce riscul sistemic, ESMA a stabilit clasele de instrumente financiare derivate extrabursiere pe rata dobânzii care ar trebui să facă obiectul obligației de compensare în conformitate cu procedura prevăzută în Regulamentul (UE) nr. 648/2012.
- (2) Contractele derivate extrabursiere pe rata dobânzii pot avea o valoare noțională constantă, o valoare noțională variabilă sau o valoare noțională condiționată. Contractele cu o valoare noțională constantă au o valoare noțională care nu variază pe durata de viață a contractului. Contractele cu o valoare noțională variabilă au o valoare noțională care variază pe durata de viață a contractului într-un mod previzibil. Contractele cu o valoare noțională condiționată au o valoare noțională care variază pe durata de viață a contractului într-un mod imprezizibil. Valorile noționale condiționate sporesc complexitatea procesului de stabilire a prețurilor și de gestionare a riscurilor asociate contractelor derivate extrabursiere pe rata dobânzii și, prin urmare, îngreunează capacitatea CPC de a le compensa. Ar trebui să se țină seama de această caracteristică atunci când se stabilesc clasele de instrumente financiare derivate extrabursiere pe rata dobânzii care urmează să fie supuse obligației de compensare.
- (3) Pentru a determina clasele de contracte derivate extrabursiere care urmează să fie supuse obligației de compensare, ar trebui să se țină seama de natura specifică a contractelor derivate extrabursiere care sunt încheiate cu emitenți de obligațiuni garantate sau cu coșuri de garanții pentru obligațiunile garantate. În acest sens, clasele de instrumente derivate extrabursiere pe rata dobânzii care fac obiectul obligației de compensare în temeiul prezentului regulament nu ar trebui să includă contractele încheiate cu emitenți de obligațiuni garantate sau cu coșuri de garanții pentru obligațiunile garantate, în măsura în care acestea îndeplinesc anumite condiții.
- (4) Diferitele contrapărți au nevoie de perioade de timp diferite pentru a introduce mecanismele necesare pentru a compensa instrumentele financiare derivate extrabursiere pe rata dobânzii care fac obiectul obligației de compensare. Pentru a se asigura punerea în aplicare rapidă și corectă a acestei obligații, contrapărțile ar trebui să fie clasificate în categorii în cadrul cărora contrapărțile cu caracteristici suficient de asemănătoare sunt supuse obligației de compensare începând de la aceeași dată.
- (5) O primă categorie ar trebui să includă atât contrapărțile financiare, cât și contrapărțile nefinanciare care, la data intrării în vigoare a prezentului regulament, sunt membri compensatori ai cel puțin uneia dintre CPC relevante și pentru cel puțin una dintre clasele de instrumente financiare derivate extrabursiere pe rata dobânzii care fac obiectul obligației de compensare, întrucât aceste contrapărți au deja experiență în ceea ce privește compensarea voluntară și au stabilit deja legături cu CPC respective pentru a compensa cel puțin una dintre aceste clase. Contrapărțile nefinanciare care sunt membri compensatori ar trebui, de asemenea, să fie incluse în această primă

⁽¹⁾ JO L 201, 27.7.2012, p. 1.

categorii, întrucât experiența și pregătirea lor în vederea compensării centrale sunt comparabile cu cele ale contrapărților financiare incluse în această categorie.

- (6) A doua și a treia categorie ar trebui să cuprindă contrapărțile financiare care nu sunt incluse în prima categorie, grupate în funcție de nivelul lor de capacitate legală și operațională în ceea ce privește instrumentele financiare derivate extrabursiere. Nivelul de activitate cu instrumente financiare derivate extrabursiere ar trebui să reprezinte baza pentru stabilirea diferențelor în ceea ce privește gradul de capacitate legală și operațională a contrapărților financiare și, prin urmare, ar trebui să se definească un prag cantitativ care să separe categoria a doua de categoria a treia pe baza mediei de sfârșit de lună a valorii noționale agregate a instrumentelor financiare derivate care nu sunt compensate la nivel central. Pragul respectiv ar trebui să fie stabilit la un nivel adecvat pentru a distinge participanții mai mici de pe piață, incluzând totodată un nivel de risc semnificativ în a doua categorie. Ar trebui, de asemenea, ca pragul să fie aliniat cu pragul convenit la nivel internațional în ceea ce privește cerințele de marjă pentru instrumentele financiare derivate care nu sunt compensate la nivel central, pentru a spori convergența în materie de reglementare și pentru a limita costurile de conformitate pentru contrapărți. Ca și în standardele internaționale respective, deși pragul se aplică, în general, la nivel de grup, având în vedere riscurile potențiale comune în cadrul grupului, pentru fondurile de investiții, acest prag ar trebui să se aplice separat pentru fiecare fond, întrucât datoriile unui fond nu sunt de obicei afectate de datoriile altor fonduri sau ale managerului lor de investiții. Prin urmare, acest prag ar trebui să se aplice separat pentru fiecare fond atât timp cât, în caz de insolvență sau faliment, fiecare fond de investiții reprezintă un grup de active complet separat și dedicat care nu este garantat sau sprijinit de alte fonduri de investiții sau de managerul de investiții.
- (7) Anumite fonduri de investiții alternative („FIA”) nu sunt incluse în definiția contrapărților financiare prevăzută în Regulamentul (UE) nr. 648/2012, deși acestea au un grad de capacitate operațională în ceea ce privește contractele derivate extrabursiere similar cu cel al FIA care sunt incluse în această definiție. Prin urmare, FIA clasificate drept contrapărți nefinanciare ar trebui să fie incluse în aceeași categorie de contrapărți ca și FIA clasificate drept contrapărți financiare.
- (8) O a patra categorie ar trebui să includă contrapărțile nefinanciare care nu sunt incluse în alte categorii, dat fiind că experiența lor în ceea ce privește instrumentele financiare derivate extrabursiere și compensarea centrală și capacitatea lor operațională în acest domeniu sunt mai limitate decât ale celorlalte categorii de contrapărți.
- (9) Data de la care obligația de compensare produce efecte pentru contrapărțile din prima categorie ar trebui să țină cont de faptul că s-ar putea ca acestea să nu dispună de legăturile preexistente necesare cu CPC pentru toate clasele care fac obiectul obligației de compensare. În plus, contrapărțile din această categorie constituie punctul de acces la compensare pentru contrapărțile care nu sunt membri compensatori și se preconizează creșterea substanțială a compensării clienților și a clienților indirecti ca urmare a intrării în vigoare a obligației de compensare. În cele din urmă, această primă categorie de contrapărți reprezintă o parte importantă din volumul de instrumente financiare derivate extrabursiere pe rata dobânzii deja compensate, iar volumul de tranzacții care trebuie compensate va crește în mod semnificativ de la data de la care produce efecte obligația de compensare stabilită în prezentul regulament. Prin urmare, pentru a permite contrapărților din prima categorie să se pregătească pentru compensarea unor clase suplimentare, să facă față creșterii compensării clienților și a clienților indirecti și să se adapteze la creșterea volumului de tranzacții care trebuie compensate, ar trebui să se stabilească termenul rezonabil de șase luni.
- (10) Data de la care obligația de compensare produce efecte pentru contrapărțile din a doua și a treia categorie ar trebui să țină cont de faptul că cele mai multe dintre acestea vor avea acces la o CPC devenind client sau client indirect al unui membru compensator. Acest proces poate dura între 12 și 18 luni, în funcție de capacitatea legală și operațională a contrapărților și de nivelul lor de pregătire în ceea ce privește stabilirea acordurilor cu membrii compensatori care sunt necesare pentru compensarea contractelor.
- (11) Data de la care obligația de compensare produce efecte pentru contrapărțile din a patra categorie ar trebui să țină cont de capacitatea lor legală și operațională, precum și de faptul că experiența acestora în ceea ce privește instrumentele financiare derivate extrabursiere și compensarea centrală este mai limitată decât cea a altor categorii de contrapărți.
- (12) Pentru contractele derivate extrabursiere încheiate de o contraparte stabilită într-o țară terță și de o altă contraparte stabilită în Uniune care aparțin aceluiași grup și care sunt incluse integral în aceeași consolidare și fac obiectul unor proceduri centralizate adecvate de evaluare, măsurare și control al riscurilor, ar trebui să se prevadă amânarea datei de la care se aplică obligația de compensare. Amânarea datei de aplicare ar trebui să asigure că

aceste contracte nu fac obiectul obligației de compensare pentru o perioadă de timp limitată, în absența unor acte de punere în aplicare adoptate în temeiul articolului 13 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 care se referă la contractele derivate extrabursiere menționate în anexa la prezentul regulament și la jurisdicția în care este stabilită contrapartea din afara Uniunii. Autoritățile competente ar trebui să poată verifica în prealabil dacă contrapărțile care încheie aceste contracte aparțin aceluiași grup și îndeplinesc celelalte condiții aplicabile tranzacțiilor intragrup în temeiul Regulamentului (UE) nr. 648/2012.

- (13) Spre deosebire de instrumentele financiare derivate extrabursiere ale căror contrapărți sunt contrapărți nefinanciare, în cazul în care contrapărțile la contractele derivate extrabursiere sunt contrapărți financiare, Regulamentul (UE) nr. 648/2012 impune aplicarea obligației de compensare pentru contractele încheiate după notificarea ESMA în urma autorizării unei CPC să compenseze o anumită clasă de instrumente financiare derivate extrabursiere, dar înainte de data de la care obligația de compensare produce efecte, cu condiția ca scadența reziduală a acestor contracte la data de la care obligația produce efecte să justifice acest lucru. Aplicarea obligației de compensare pentru contractele respective ar trebui să urmărească obiectivul de a asigura aplicarea uniformă și coerentă a Regulamentului (UE) nr. 648/2012. Prin această obligație, se urmărește stabilitatea financiară și reducerea riscului sistemic, precum și asigurarea unor condiții de concurență echitabile pentru participanții de pe piață atunci când se stabilește că o clasă de contracte derivate extrabursiere face obiectul obligației de compensare. Prin urmare, scadența reziduală minimă ar trebui stabilită la un nivel care să asigure realizarea acestor obiective.
- (14) Înainte de intrarea în vigoare a standardelor tehnice de reglementare adoptate în temeiul articolului 5 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, contrapărțile nu pot prevedea dacă contractele derivate extrabursiere pe care le încheie ar face obiectul obligației de compensare la data la care această obligație produce efecte. Această incertitudine are un impact semnificativ asupra capacității participanților de pe piață de a stabili cu exactitate prețurile contractelor derivate extrabursiere pe care le încheie, întrucât contractele compensate la nivel central sunt supuse unui regim de garanție diferit față de contractele care nu sunt compensate la nivel central. Impunerea compensării anticipate a contractelor încheiate înainte de intrarea în vigoare a prezentului regulament, indiferent de scadența lor reziduală la data de la care obligația de compensare produce efecte, ar putea limita capacitatea contrapărților de a-și acoperi riscurile de piață în mod adecvat, fie afectând funcționarea pieței și stabilitatea financiară, fie împiedicându-le să își exercite activitățile obișnuite prin acoperirea împotriva riscurilor acestora prin alte mijloace adecvate.
- (15) În plus, contractele derivate extrabursiere încheiate după intrarea în vigoare a prezentului regulament și înainte de data de la care obligația de compensare produce efecte nu ar trebui să facă obiectul obligației de compensare până când contrapărțile la contractele respective pot determina categoria în care sunt incluse și dacă fac obiectul obligației de compensare pentru un anumit contract, inclusiv pentru tranzacțiile lor intragrup, și nici înainte ca acestea să poată pune în aplicare măsurile necesare pentru a încheia contractele respective ținând seama de obligația de compensare. Prin urmare, pentru a menține buna funcționare și stabilitatea pieței, precum și condiții de concurență echitabile între contrapărți, este adecvat să se considere că aceste contracte nu ar trebui să facă obiectul obligației de compensare, indiferent de scadența lor reziduală.
- (16) Contractele derivate extrabursiere încheiate după notificarea ESMA în urma autorizării unei CPC să compenseze o anumită clasă de instrumente financiare derivate extrabursiere, dar înainte de data de la care obligația de compensare produce efecte nu ar trebui să facă obiectul obligației de compensare atunci când nu au o relevanță semnificativă pentru riscul sistemic sau atunci când supunerea acestor contracte la obligația de compensare ar putea afecta în orice alt mod aplicarea uniformă și coerentă a Regulamentului (UE) nr. 648/2012. Riscul de credit al contrapărții asociat contractelor derivate extrabursiere pe rata dobânzii cu scadențe mai lungi persistă pe piață pentru o perioadă mai lungă decât riscul asociat instrumentelor financiare derivate extrabursiere pe rata dobânzii cu o scadență reziduală scurtă. Impunerea obligației de compensare pentru contractele cu scadențe reziduale scurte ar presupune o sarcină disproporționată asupra contrapărților în comparație cu nivelul riscului diminuat. În plus, instrumentele financiare derivate extrabursiere pe rata dobânzii cu scadențe reziduale scurte reprezintă o parte relativ mică din totalul pieței, având, astfel, o pondere relativ redusă din riscul sistemic total asociat acestei piețe. Prin urmare, scadențele reziduale minime ar trebui să fie stabilite la un nivel care să garanteze că contractele cu scadențe reziduale care nu depășesc câteva luni nu fac obiectul obligației de compensare.
- (17) Contrapărțile din a treia categorie suportă o parte relativ limitată din riscul sistemic global și dispun de un grad mai redus de capacitate legală și operațională în ceea ce privește instrumentele derivate extrabursiere decât contrapărțile din prima și a doua categorie. Elementele esențiale ale contractelor derivate extrabursiere, inclusiv stabilirea prețurilor instrumentelor financiare derivate extrabursiere pe rata dobânzii care fac obiectul obligației de compensare și care sunt încheiate înainte ca această obligație să producă efecte, vor trebui adaptate în scurt timp

pentru a ține seama de compensarea care nu va avea loc decât după câteva luni de la încheierea contractului. Acest proces de compensare anticipată implică adaptări importante ale modelului de stabilire a prețurilor și modificări ale documentației aferente acestor contracte derivate extrabursiere. Contrapărțile din a treia categorie dispun de o capacitate foarte limitată de a încorpora compensarea anticipată în cadrul contractelor lor derivate extrabursiere. Astfel, impunerea obligației de compensare a contractelor derivate extrabursiere încheiate înainte de data de la care obligația de compensare produce efecte pentru contrapărțile respective ar putea limita capacitatea acestora de a-și acoperi riscurile în mod adecvat, fie afectând funcționarea și stabilitatea pieței, fie împiedicându-le să își exercite activitățile obișnuite dacă nu pot continua să se acopere împotriva riscurilor. Prin urmare, contractele derivate extrabursiere încheiate de contrapărțile din a treia categorie înainte de data de la care obligația de compensare produce efecte nu ar trebui să fie supuse obligației de compensare.

- (18) În plus, contractele derivate extrabursiere încheiate între contrapărțile care aparțin aceluiași grup pot fi exceptate de la obligația de compensare dacă sunt îndeplinite anumite condiții, pentru a se evita limitarea eficienței proceselor de gestionare a riscurilor intragrup și, prin urmare, pentru a nu compromite realizarea obiectivului general al Regulamentului (UE) nr. 648/2012. Prin urmare, tranzacțiile intragrup care îndeplinesc anumite condiții și care sunt încheiate înainte de data de la care obligația de compensare produce efecte pentru tranzacțiile respective nu ar trebui să fie supuse obligației de compensare.
- (19) Prezentul regulament se bazează pe proiectele de standarde tehnice de reglementare transmise Comisiei de ESMA.
- (20) Comisia a informat ESMA cu privire la intenția sa de a aproba cu modificări proiectele de standarde tehnice de reglementare propuse de ESMA, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 10 alineatul (1) paragraful al cincilea și paragraful al șaselea din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾. ESMA a adoptat un aviz oficial cu privire la modificările respective pe care l-a prezentat Comisiei.
- (21) ESMA a efectuat consultări publice deschise cu privire la proiectele de standarde tehnice de reglementare pe care se bazează prezentul regulament, a analizat costurile și beneficiile potențiale aferente, a solicitat avizul Grupului părților interesate din domeniul valorilor mobiliare și piețelor înființat în temeiul articolului 37 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 și a consultat Comitetul european pentru risc sistemic,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Clasele de instrumente financiare derivate extrabursiere care fac obiectul obligației de compensare

- (1) Clasele de instrumente financiare derivate extrabursiere care figurează în anexă fac obiectul obligației de compensare.
- (2) Clasele de instrumente financiare derivate extrabursiere care figurează în anexă nu includ contractele încheiate cu emitenți de obligațiuni garantate sau cu coșuri de garanții pentru obligațiunile garantate dacă aceste contracte îndeplinesc toate condițiile următoare:
- (a) sunt utilizate numai pentru acoperirea neconcordanțelor de rată a dobânzii sau de monedă din coșul de garanții în legătură cu obligațiunea garantată;
- (b) sunt înregistrate sau înscrise în coșul de garanții al obligațiunii garantate în conformitate cu legislația națională în materie de obligațiuni garantate;
- (c) nu sunt reziliate în caz de rezoluție sau insolvență a emitentului obligațiunii garantate sau a coșului de garanții;

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/77/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 84).

- (d) contrapartea la contractele derivate extrabursiere încheiate cu emitenți de obligațiuni garantate sau cu coșuri de garanții pentru obligațiunile garantate au un rang cel puțin egal cu cel al deținătorilor obligațiunii garantate, cu excepția cazului în care contrapartea la contractele derivate extrabursiere încheiate cu emitenți de obligațiuni garantate sau cu coșuri de garanții pentru obligațiunile garantate este partea aflată în stare de nerambursare sau afectată sau în cazul în care aceasta renunță la rangul egal;
- (e) obligațiunea garantată îndeplinește cerințele prevăzute la articolul 129 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾ și este supusă unei cerințe de reglementare care impune constituirea unei garanții de cel puțin 102 %.

Articolul 2

(1) În sensul articolelor 3 și 4, contrapărțile care fac obiectul obligației de compensare se împart în următoarele categorii:

- (a) categoria 1, cuprinzând contrapărțile care, la data intrării în vigoare a prezentului regulament, sunt membri compensatori, în sensul articolului 2 punctul 14 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, pentru cel puțin una dintre clasele de instrumente financiare derivate extrabursiere care figurează în anexa la prezentul regulament, ai cel puțin uneia dintre CPC autorizate sau recunoscute înainte de data respectivă să compenseze cel puțin una din clasele respective;
- (b) categoria 2, cuprinzând contrapărțile care nu fac parte din categoria 1 și care aparțin unui grup a cărui medie agregată de sfârșit de lună a valorii noționale brute în circulație a instrumentelor financiare derivate care nu sunt compensate la nivel central pentru ianuarie, februarie și martie 2016 este de peste 8 miliarde EUR și care sunt:
- (i) contrapărți financiare; sau
- (ii) fonduri de investiții alternative, astfel cum sunt definite la articolul 4 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2011/61/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁾, care sunt contrapărți nefinanciare;
- (c) categoria 3, cuprinzând contrapărțile care nu fac parte din categoria 1 sau din categoria 2 care sunt:
- (i) contrapărți financiare; sau
- (ii) fonduri de investiții alternative, astfel cum sunt definite la articolul 4 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2011/61/UE, care sunt contrapărți nefinanciare;
- (d) categoria 4, cuprinzând contrapărțile nefinanciare care nu fac parte din categoriile 1, 2 sau 3.

(2) În scopul calculării mediei de sfârșit de lună agregate la nivelul grupului a valorii noționale brute în circulație menționată la alineatul (1) litera (b), sunt incluse toate instrumentele financiare derivate ale grupului care nu sunt compensate la nivel central, inclusiv contractele forward pe cursul de schimb valutar, swapurile și swapurile valutare.

(3) În cazul în care contrapărțile sunt fonduri de investiții alternative, astfel cum sunt definite la articolul 4 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2011/61/UE, sau organisme de plasament colectiv în valori mobiliare, astfel cum sunt definite la articolul 1 alineatul (2) din Directiva 2009/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽³⁾, pragul de 8 miliarde EUR menționat la alineatul (1) litera (b) din prezentul articol se aplică individual la nivelul fondului.

Articolul 3

Datele de la care obligația de compensare produce efecte

(1) În cazul contractelor care aparțin unei clase de instrumente financiare derivate extrabursiere care figurează în anexă, obligația de compensare produce efecte la:

- (a) 21 iunie 2016 pentru contrapărțile din categoria 1;
- (b) 21 decembrie 2016 pentru contrapărțile din categoria 2;

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și societățile de investiții și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO L 176, 27.6.2013, p. 1).

⁽²⁾ Directiva 2011/61/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2011 privind administratorii fondurilor de investiții alternative și de modificare a Directivelor 2003/41/CE și 2009/65/CE și a Regulamentelor (CE) nr. 1060/2009 și (UE) nr. 1095/2010 (JO L 174, 1.7.2011, p. 1).

⁽³⁾ Directiva 2009/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 de coordonare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM) (JO L 302, 17.11.2009, p. 32).

- (c) 21 iunie 2017 pentru contrapărțile din categoria 3;
- (d) 21 decembrie 2018 pentru contrapărțile din categoria 4.

În cazul în care un contract este încheiat între două contrapărți incluse în categorii de contrapărți diferite, data de la care obligația de compensare produce efecte pentru contractul respectiv este data cea mai îndepărtată.

(2) Prin derogare de la alineatul (1) literele (a), (b) și (c), în cazul contractelor care aparțin unei clase de instrumente financiare derivate extrabursiere enumerate în anexă care sunt încheiate între contrapărți, altele decât contrapărțile din categoria 4, care fac parte din același grup sau în cazul în care una dintre contrapărți este stabilită într-o țară terță și cealaltă contraparte este stabilită în Uniune, obligația de compensare produce efecte la:

- (a) 21 decembrie 2018 în cazul în care nu a fost adoptată nicio decizie privind echivalența, în temeiul articolului 13 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 în scopul articolului 4 din regulamentul menționat, referitoare la contractele derivate extrabursiere menționate în anexa la prezentul regulament în ceea ce privește țara terță în cauză; sau
- (b) cea mai îndepărtată dintre următoarele date în cazul în care a fost adoptată o decizie privind echivalența, în temeiul articolului 13 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 și în scopul articolului 4 din regulamentul menționat, referitoare la contractele derivate extrabursiere menționate în anexa la prezentul regulament în ceea ce privește țara terță în cauză:
 - (i) 60 de zile de la data intrării în vigoare a deciziei privind echivalența, adoptată în temeiul articolului 13 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 în scopul articolului 4 din regulamentul menționat, referitoare la contractele derivate extrabursiere menționate în anexa la prezentul regulament în ceea ce privește țara terță în cauză;
 - (ii) data de la care obligația de compensare produce efecte în temeiul alineatului (1).

Această derogare se aplică numai în cazul în care contrapărțile îndeplinesc următoarele condiții:

- (a) contrapartea stabilită într-o țară terță este fie o contraparte financiară, fie o contraparte nefinanciară;
- (b) contrapartea stabilită în Uniune este:
 - (i) o contraparte financiară, o contraparte nefinanciară, un holding financiar, o instituție financiară sau o întreprindere de servicii auxiliare care face obiectul unor cerințe prudențiale adecvate, iar contrapartea menționată la litera (a) este o contraparte financiară; sau
 - (ii) fie o contraparte financiară, fie o contraparte nefinanciară, iar contrapartea menționată la litera (a) este o contraparte nefinanciară;
- (c) ambele contrapărți sunt incluse în aceeași consolidare pe o bază integrală în conformitate cu articolul 3 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012;
- (d) ambele contrapărți fac obiectul unor proceduri centralizate adecvate de evaluare, măsurare și control al riscurilor;
- (e) contrapartea stabilită în Uniune a notificat în scris autorității sale competente faptul că sunt îndeplinite condițiile stabilite la literele (a), (b), (c) și (d) și, în termen de 30 de zile calendaristice de la primirea notificării, autoritatea competentă a confirmat că aceste condiții sunt îndeplinite.

Articolul 4

Scadența reziduală minimă

(1) Pentru contrapărțile financiare din categoria 1, scadența reziduală minimă menționată la articolul 4 alineatul (1) litera (b) punctul (ii) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, la data de la care obligația de compensare produce efecte, este:

- (a) 50 de ani pentru contractele încheiate sau novate înainte de 21 februarie 2016 care aparțin claselor enumerate în tabelul 1 sau în tabelul 2 din anexă;
- (b) 3 ani pentru contractele încheiate sau novate înainte de 21 februarie 2016 care aparțin claselor enumerate în tabelul 3 sau în tabelul 4 din anexă;
- (c) 6 luni pentru contractele încheiate sau novate la data de 21 februarie 2016 care aparțin claselor enumerate în tabelele 1-4 din anexă.

(2) Pentru contrapărțile financiare din categoria 2, scadența reziduală minimă menționată la articolul 4 alineatul (1) litera (b) punctul (ii) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, la data de la care obligația de compensare produce efecte, este:

- (a) 50 de ani pentru contractele încheiate sau novate înainte de 21 mai 2016 care aparțin claselor enumerate în tabelul 1 sau în tabelul 2 din anexă;
- (b) 3 ani pentru contractele încheiate sau novate înainte de 21 mai 2016 care aparțin claselor enumerate în tabelul 3 sau în tabelul 4 din anexă;
- (c) 6 luni pentru contractele încheiate sau novate la data de 21 mai 2016 care aparțin claselor enumerate în tabelele 1-4 din anexă.

(3) Pentru contrapărțile financiare din categoria 3 și pentru tranzacțiile menționate la articolul 3 alineatul (2) din prezentul regulament care sunt încheiate între contrapărți financiare, scadența reziduală minimă menționată la articolul 4 alineatul (1) litera (b) punctul (ii) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, la data de la care obligația de compensare produce efecte, este:

- (a) 50 de ani în cazul contractelor care aparțin claselor enumerate în tabelul 1 sau în tabelul 2 din anexă;
- (b) 3 ani în cazul contractelor care aparțin claselor enumerate în tabelul 3 sau în tabelul 4 din anexă.

(4) În cazul în care un contract este încheiat între două contrapărți financiare care fac parte din categorii diferite sau între două contrapărți financiare implicate în tranzacțiile menționate la articolul 3 alineatul (2), scadența reziduală minimă care trebuie luată în considerare în scopul prezentului articol este scadența reziduală mai lungă aplicabilă.

Articolul 5

Intrare în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 6 august 2015.

Pentru Comisie
Președintele
Jean-Claude JUNCKER

ANEXĂ

Clase de instrumente financiare derivate extrabursiere pe rata dobânzii care fac obiectul obligației de compensare

Tabelul 1

Clase de swapuri de bază

id	Tip	Referință Indice	Decontare Monedă	Scadență	Decontare Monedă Tip	Opționalitate	Valoare noțională Tip
A.1.1	Bază	EURIBOR	EUR	28 de zile-50 de ani	Monedă unică	Nu	Constantă sau Variabilă
A.1.2	Bază	LIBOR	GBP	28 de zile-50 de ani	Monedă unică	Nu	Constantă sau Variabilă
A.1.3	Bază	LIBOR	JPY	28 de zile-30 de ani	Monedă unică	Nu	Constantă sau Variabilă
A.1.4	Bază	LIBOR	USD	28 de zile-50 de ani	Monedă unică	Nu	Constantă sau Variabilă

Tabelul 2

Clase de swapuri pe rată fixă spre fluctuantă a dobânzii

id	Tip	Referință Indice	Decontare Monedă	Scadență	Decontare Monedă Tip	Opționalitate	Valoare noțională Tip
A.2.1	Fixă spre fluctuantă	EURIBOR	EUR	28 de zile-50 de ani	Monedă unică	Nu	Constantă sau Variabilă
A.2.2	Fixă spre fluctuantă	LIBOR	GBP	28 de zile-50 de ani	Monedă unică	Nu	Constantă sau Variabilă
A.2.3	Fixă spre fluctuantă	LIBOR	JPY	28 de zile-30 de ani	Monedă unică	Nu	Constantă sau Variabilă
A.2.4	Fixă spre fluctuantă	LIBOR	USD	28 de zile-50 de ani	Monedă unică	Nu	Constantă sau Variabilă

Tabelul 3

Clase de contracte forward pe rata dobânzii

id	Tip	Referință Indice	Decontare Monedă	Scadență	Decontare Monedă Tip	Opționalitate	Valoare noțională Tip
A.3.1	FRA	EURIBOR	EUR	3 zile-3 ani	Monedă unică	Nu	Constantă sau Variabilă
A.3.2	FRA	LIBOR	GBP	3 zile-3 ani	Monedă unică	Nu	Constantă sau Variabilă
A.3.3	FRA	LIBOR	USD	3 zile-3 ani	Monedă unică	Nu	Constantă sau Variabilă

Tabelul 4

Clase de swapuri pe indicii ratei dobânzii overnight

id	Tip	Referință Indice	Decontare Monedă	Scadență	Decontare Monedă Tip	Opționalitate	Valoare noțională Tip
A.4.1	OIS	EONIA	EUR	7 zile-3 ani	Monedă unică	Nu	Constantă sau Variabilă
A.4.2	OIS	FedFunds	USD	7 zile-3 ani	Monedă unică	Nu	Constantă sau Variabilă
A.4.3	OIS	SONIA	GBP	7 zile-3 ani	Monedă unică	Nu	Constantă sau Variabilă